

Keski-Pohjanmaan maaseutuopiston Kannuksen yksikön opettaja

Työpaikkani oli maatalousalan järjestö Brysselissä. Toimisto sijaitsi hyvin lähellä Eu:n hallintoa (parlamentti, komissio). Eli Suomalainen työnantaja, mutta kansainvälisellä areenalla.

Työn luonteesta johtuen työpaikalla pukeuduttiin perinteiseen pukuun. Pääosa toiminnasta tapahtui erilaisissa kokouksissa, työryhmissä ja tapaamisissa joten asiallinen pukeutuminen oli tärkeää. Työryhmissä työkielenä oli englanti, eikä suomeksi ollut tulkkausta. Osassa kokouksista oli tulkkaus, mutta muulle kuudelle kielelle kuin Suomelle. Eu:n parlamentin maatalousvaliokunnan kokouksissa oli tulkkaus äidinkielellemme.

Kokoukset alkoivat pääsääntöisesti 9-10 välisenä aikana ja päättyivät 17-18 välillä. Kokouksissa oli lounastauko yleensä klo 13-14.30. Ruoka-aika tuntuu suomalaisittain pitkältä, mutta ruokailijoita oli yleensä paljon ja alkuruuankin odotteluun kului aikaa. Yhteiset lounastapaamiset vaikuttajien kanssa kuuluivat myös osana edunvalvontaa, eli lounaaseen kuului yleensä myös työasiat.

Työaika Belgiassa on yleensä kello yhdeksästä tuonne klo 17- 18, välillä tietenkin lounastauko. Alueella jossa toimisto sijaitsi, oli paljon erilaisia lounaspaikkoja. Myös täytettyjä patonkeja käytettiin pitemmän lounaan ”korvikkeena”, ei sillä, hyviä ne kyllä olivatkin.

Hyvä käytös kuuluu tärkeänä osana sikäläiseen kulttuuriin. Hississä tervehditään aivan ventovieraita ihmisiä, kaupassa kassan henkilökunta huusi perään: Sir, teiltä tippui 5 senttiä lattialle. Muutenkin kohtelias käytös oli tärkeää. Lounas- tai illallispöydässä kun oli vieraita, mietittiin plaseeraus hyvin tarkkaan enne vieraiden saapumista. Toisaalta tämä hyvin ymmärsi ministerien ja johtavien luottamus- sekä virkamiesten ollessa kyseessä.

Roskat toimistossa lajiteltiin kahteen astiaan, toiseen pullot ja tölkit tms. ja toiseen muu roska. Taloyhtiössä jossa asuin, oli vain yksi roskapussi johon kaikki laitettiin (ehkä?), koska muiden eriväristen roskapussien päälle oli vedetty ohjeessa ruksit. Roskat kuljetettiin kadulle kahtena iltana viikossa, sunnuntaina ja torstaina. Sieltä talon seinänvierustalta ne sitten roskakuskit keräsivät pois.

Mitä hyötyä moisesta jaksosta sitten oli, vai oliko? Kuukauden jaksosta oli äärettömän paljon hyötyä ammatillisesti. Tutustuin suureen määrään uusia ihmisiä, yleensä maatalouspolitiikan vaikuttajia kotimaasta ja muista maista, mutta myös esim. parlamentin jäseniin, heidän avustajiinsa ja moneen muuhun. Kokemus myös auttaa ymmärtämään apulaistilanhoitajana ja kasvinviljelyn opettajana paremmin miten niihin tukiin, joita kotimaassamme viljelijöille maksetaan, pyritään ja voidaan vaikuttaa. Myös tulevaisuuden tukikuviot ja mm. muutokset kasvinsuojeluaineiden kaupassa tulivat tutuksi.

Kokemus opetti myös sitä kuinka asioihin pitää vaikuttaa hyvin aikaisessa vaiheessa. Asioihin vaikuttamiseksi vaaditaan myös hyvää ihmisten tuntemista pitkältä ajalta. Niinpä normaali työjakso Brysselissä saisi kestää useamman vuoden ajan, vuodessa kun oppii vasta tuntemaan vähän ihmisiä. Esimerkiksi Maaseudun tulevaisuus -lehti tekee toimittajansa työsopimuksen kahdeksi vuodeksi.

Matka opetti taas kerran myös kielellisesti, sillä kokouksissa ei kotimaan murretta käytetty vaan yleisenä kielenä oli englanti. Osassa työryhmissä, sekä myös talous- ja sosiaalikomitean työryhmissä kielenä oli vain englanti. Parlamentin maatalousvaliokunta oli ainut paikka, jossa suomelle tulkattiin.

Myös kulttuurin kannalta matka oli mielenkiintoinen. Ruokakulttuurista mainittakoon lähikaupan lihatiski, siellä ei marinoitua lihaa ollut. Leipähyllyllä ei muoviin pakattuja leipiä näkynyt vaan suurin osa lokerikossa, josta jokainen voi valita leipänsä ja laittaa paperipussiin, eikä tule jätemuovia. Leivät olivat lokerikossa kokonaisia, mutta asiakkailta oli siivutuskone käytössä.

Hyötyä on myös erityisesti siltä kannalta, että voin kertoa kokemuksista ja elämisestä ohjeita omille opiskelijoille, jotka lähtevät maailmalle, esim. tänne Brysseliin.

Viimeksi muutettu: keskiviikko, 19 lokakuu 2011, 19:28